Ötödik évfolyam. **64. szám.** Csütörtök, 1886. augusztus 5-én.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . . 4 „
Negyed évre . . 2 „
Vidékre postán küldve:
Egész évre . 9 frt — kr.
Fél évre . . 4 „ 50 kr.
Negyed évre 2 „ 25 kr.
Néptanítóknak helyben:
Egész évre . 6 frt — kr.
Fél évre . . 3 „ — „
Negyed évre 1 „ 50 „
Néptanítóknak vidéken:
Egész évre . 7 frt — kr.
Fél évre . . 3 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 75 „

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvétetnek s egyes számok kaphatók helyben:
Muzsik és Partlics könyv- és könyomdájában, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytőzsdéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utcza, Tóth-féle házban,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmentetlen leveleknem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.
Szerkesztővel értekezhetni:
d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

A rendőrség — vagy a főispán?

A budapesti egyetemi ifjak, a fővárosi lapokban is reprodukált felhivásukat a Janszky Edelsheim ügyben megküldték a vidéki nagyobb városoknak s igy Zombornak is.

Meg kell vallani, hogy a felhivás embermagasságnyi nagy, s telve tűzzel-lelkesedessel szólitja föl a polgárokat népgyűlés tartására. Ez a körülmény aggodalommal töltötte el a zombori rendőrseget, — s miután igen valószinű, hogy nincs tudomása arról, — miszerint ezen felhivás a főváros falain is akadálytalanul tolté be hivatását, — sőt a vidéken mindenütt még a rendőrség részéről is tolerantiával fogadtatott, — nem levén benne semminemű „politzeiwiedrig“ dolog, — a mi rendőrségünk, avagy — mert valószinű, hogy nem járt a maga lábán, — a főispán kiadta az utasitást, mely ezen felhivásnak falakra ragasztatását egyenesen megtiltja.

Miután pedig a rendőrség, avagy a főispán e tilalom kiadásával tullépte törvényes hatáskörét, bizonyára mi sem tartóztatta volna a „Zombor és Vidéke“ szerkesztőségét abban, hogy daczára a rendőri tilalomnak a felhivást kiragasztassa a falakra, ha a helyi viszonyokból alapos remenyt meritheteti volna az iránt, hogy a kivánt hatás előidézhető lesz.

Azonban nem a felhivás közlése látszott szükségesnek egy népgyűlés iránti lelkesedés előidézésére, mert ez a lelkesedés polgáraink szivében az első perczttől fogva lobbot vetett, — hanem inkább vezető férfiaink jelenlétét nélkülöztük, kik nélkül politikai szinezetű akczók megindítására nem érezzük magunkat eléggé kompetensnek. . .

Hogy e felhivás kiragasztása abban maradt, — itt leli egyedüli magyarázatát.

Nincs tehát semmi okunk se haragudni az együgyű tilalomért, melyre különben nem is hederitettünk volna, — ha a körülmények kedvezőbbeknek mutatkoznak.

Mégis jó lesz megjegyezni magunknak rendőrségünk ez eljárását — a jövőre nézve.

Mi féle emberekre ruházta törvényhatóságunk e fontos tisztséget? Kik ezek?

Janszkyak, vagy mik legyenek vajjon, ha meg a fővárosi rendőrségen is tultéve magukat oly akczió ellenében akarnak állást elfoglalni, mely ma országos jelentőségű?

Mire képesek ezek az emberek?

Van e ezekben egy parányi férfiasság?

Tudnak-e ezek önállóan gondolkozni, avagy csak vak eszközök a főispán kezében.

Aggodalommal tölt el bennünket az a gondolat, hogy válságos időkben ez a rendőrség mily brutalitásokra volna képes, ha elég merész szembe állani a nemzeti közvéleménnyel.

Tisztába akarunk a dologgal lenni.

Meg fogjuk tudni, hazafiak-e azok, kik városunk falai között a közrend fölé vannak helyezve, s visszaélhetnek alkalomszerűleg hivatalos hatalmukkal, — avagy valóban Janszkyak?

Idáig valóban csak homályban tapogatózunk. Nem tudjuk: a főkapitány, alkapitány, vagy főispán fejétől származik e e nevezetes tilalom?

De a következtetés rávezet bennünket. Az alkapitány fiatal ember, — alig pár hó óta viseli hivatalát, — az saját fejétől nem mer ily ügyben tanácsot kérni. — A főkapitány eleddig testestül-lelkestül hazafias gondolkozásúnak mutatta magát, tehát ő róla se tételezhetjük föl, hogy minden ok nélkül ellene szegüljön egy merőben alkotmányos alapokon nyugvó tényekedésnek.

A főispánról jól tudjuk, hogy nem rendelkezik önállósággal. Magas hivatalát egyedül a ministeri kegynek s a boldogult emlékezetű br. Ruditsnak köszönheti, minél fogva vak hive Tiszának mindenütt s mindenben. De az a mozgalom csak Tisza malmára hajtja a vizet, s egyátalán nem pártjelentőségű. Nem tudott e vajjon a kulisszák mögé látni?

Mindezen találgatásoknak tág tér nyittatott e tilalom kibocsájtásával, s ha e felszólalásunkra az érintett közegek hallgatással fognak felelni, akkor tudni fogjuk, — hányadán vagyunk vele?

Az esetben mélyen tisztelt rendőrség — számits arra, hogy lépteidet szokottnál éberebb figyelemmel fogjuk kiserni, s Janszky hajlamaidat hovahamarabb megfékezzük.

Mert ne hidd, hogy egyedüli mindenható urad a főispán, — van annál ma egy mindenek felett álló s szavait a tróning hangoztató urad, — a közvélemény.

Molnár Gyula.

A messze-halló rövidlátó.

(Befejező közlemény.)

Azt meg kell adni a vaskancellárnak, hogy ha mindjárt „rövidethall“ is, de legalább „messzelátó“ . . .

Csak rövid ideig nyitotta meg füleit a büszkeségben megsértett apa sugalmainak, hogy aztán csakhamar annál nagyobb elhatározottsággal adjon tért a kanczellár akaraterejének.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Ki vagy?

— Gondolatok egy szép nő kézirása felett —

Ezek a holt betűk . . . piczi kézvonások . . .
Mondják, hogy ezekből a bölcseszű látnok
Bizonyosra veszi titkos csodaképen:
Mi rejlik a szivnek legmélyebb mélyében?

Elmerengek hosszan e holt betűk felett;
Megismerni vágynám belőlük lelkedet,
Hogyha látnok volnék . . .
Úgy örülnék ennek!

Miért? Én kimondom, hogyha megkérdeznek:
Mi bűn volna abban: téged megismerni?
Szép vagy! Tetszel nekem! C'est tout! . . .
— Egyéb semmi!

Ime hát elmondom, a mit fölfödöztem:
Apró betűcskéket, valamennyi gyöngyszem,
Valamennyi egykép sorakozik szépen,
Mint a piczi csillagok odafönn az égen.
A lélek egéből lehullott csillagok!
Szép lehet a lélek: hisz mindannyi ragyog...

Nem kusza vonások, nincs itt girbe-gurba,
Igy irni ám azért senki nem tanulja;
Kiforrt, eszmegazdag lélek ihletére
Barázdákat igy szánt a tollnak ekéje.

Meg lehet ismerni első pillanatra:
Férfias ridegség nem lakik azokba', —
Nem rohanó sorok, a melyek hogy készek,
Tanúi a hitvány fölúlés és észnek.
Nem is lázas szellem szenvedélyes tüze,
Hanem csendes lélek nyugalmas derűje . . .
Piczi a betű, de nem mert a kacsója
Picziny: hanem sok a mondani valója.

Gyakran ily sorokból a szenvedély lángol!
Ábránd és rajongás, észboditó mámor
Igy rejtőzik titkon picziny apró élbe,
Mintha önmagától: árulótól félne . . .
E piczi betűcskék érthetőn beszélnek:
Bizonyos hogy nem vagy hétköznapi lélek!

S tudod-e mit mond még ez a piczi betű:
Van benned valami bűvös, talányszerű,
A mi úgy vonz engem, s mitől mégis félek:
Ah, ilyen lehetett a Lurley-ének!

Amaranth.

Gyermek voltam . . .

Gyermek voltam, a ki előtt
A jövendő még titok,
S tünde hajnalán örködnek
Gyöngéd anyai karok.

Ifju levék, heves ifju,
Keblem vágyak feszité;
Messze vágytam e határból,
Szűk volt e völgy, e vidék . . .

Férfi lettem, higgadt férfi,
S próbáltam az életet;
Rögös útján ah! de mennyi
Akadály fenyegetett.

Oreg vagyok, ősz aggastyán,
Minden vágyam elhala,
Homlokomra barázdát vont
Már az élet vihara;

Megváltozott már e kebel,
Vérem nem forr, nem pezseg,
Csak egy lángol olthatatlan
S ez: a hazaszeretet! . . .

Vojtkó Pál.

TÜNDÉRKERT.

— Beszély. —

Irta: **Molnár Gyula.**

X.

A furia.

(Folytatás.)

Miként szerette, miként imádta azt az ifjut! Ép oly szent érzelemmel, ép oly titkos lánggal, miként az imént hallá tolmácsolni . . . Ő is szive mélyébe zárta, tova üzött onnan minden emléket, s követte hiven, rendületlenül, a halál torkába is! Az ő szive is olyan tündérkert volt, mig benn csak ketten éltek. S igaz! Betolakodott (!) egy harmadik, s most ott csak sivatag van. — Mit nem tett érte? S ime! ő, e daemon szemeiben keres üdvöt!

S ime! kimutatja csalárd, kárhozatos lelkét!

S ime! — mily szenvedélyesen vall másnak szerelmet! . . .

Tehát mindig hazug volt? Még akkor is, midőn a sziklacsúcson esküdött? Utálatos esküszegő! —

És ha csak ez fájna a szivnek?! Ha csak a csalódás marná . . .

De fáj, még sokkal jobban fáj a tudat, hogy mindennek daczára is szereti, hogy azért imádja, örjöng érte, s nem tud lemondani.

S mardos az önerset is! Az önerszet, mely szégyenelve vallja be, hogy vetélytársa szebb nála, — valami égi lény, vagy hát pokoli daemon, csakhogy nem mer vele szembeszállni. Hogy is merne, elébe lépve azt mondani: Férfe! az ifju enyém! Nekem esküdött örök szerelmet, forrót, véghetetlent! Hisz a bűvös szemek őt is lefegyverezték... Azok a szemek mondani látszanak: Te akarod őt birni, midőn mellettem oly silány teremtés vagy?

S ily kétség, ily tusa közt növekszik a gyűlölet vad tüze, mely bosszúvágyat kelt a szivben.

Bosszú!

De miként?

Megfojtsa őket, a mint ott szerelemittasan csüngnek egymás ajkain?

Aézon lehetetlenek érezte magát szerelme s gyűlölete ellentétes érzelmei közepett.

Tekintete messze visszahatolt; elhagyott egészen Spanyolország fénykoráig, egészen katholikus Ferdinándig. Bénító borzalom szállotta meg e korszak áttekintése után. Kinsó padok s füstölgő máglyák; elüsött s üldözött mórok s zsidók; erőtlen aggastyánok s szenge csecsemők; minden elüsztetett s üldöztetett kíméletlenül csupa **keresztyéni szeretetből** isten dicsőítésére, a mint nevezték.

E jelszóval pompázó zászlót Alba s társai Németalföldre is elvitték, a hol valóságos vérfürdőket készítettek. Harlemben még maig is él a monda: „A harlemi tulipánok s rózsák addig fognak a legélenkebbek s legszinesebbek maradni, míg a spanyolok által kiontott vért teljesen fölszívták.

Kicsiny okok különösen nagy embereknél gyakran nagy változásokat idéznek elő. A nagy körültekintés a német kanczellár áttekintésében a Congo-értekezlet egy episodja által lépett előtérbe, melyben mint tudjuk Spanyolország s Portugallia is résztvett. Az elsárgult papirosok s okmányok, melyeket Spanyolország s Portugallia előmutatott, hogy elévült jogaikat érvényesitsék szomorú benyomást tettek a konferenczia tagjaira. Félreismerhetetlen halottiszagot akartak azokból kiszimatolni, mi alatt a tetterős életet hirdető németalföldi akták lelkesitőn, életadón hatottak ezekre.

Bismarck meghitt egy németalföldi képviselőt magához, hogy egy adag sör mellett értekezzék vele. „Magyarázza meg nekem — igy kezdé Bismarck, mint történt az, hogy ugyanazon körülmények között, midőn Spanyolország tengerentuli üzelmeiben s birtokaiban mindinkább alábanyatlott, ugyanakkor a németalföldiek szellemi és anyagi kifejtekezéseikben mindinkább előbbre jutottak; mindenütt virágzanak a németalföldi telepitvények, meg Java, Sumatra és Sunda szigeteken kivül is, s ezen hatalmas kifejlődés oly nyugodtan s zajtalanul megy előre, hogy alig vesszük észre?"

A németalföldi képviselő merev arczvonásain mintegy ellentállhatatlanul tört elő egy megelégedett mosoly. „Ez a legegyszerűbb módon történt, — válaszolá a kérdezett, — ön ismeri a történetünkből, hogy egy **Oraniai** volt az, a ki bennünket a jámbor vérszomjas Spanyolországtól megszabaditott. Segélyül vette az Északi tenger hullámait s egy valóságos s jól kiérdemelt vizözönt bocsájtott ezen emberalakba bujt hyénákra kik isten nevével a legbűnösebb modon visszaéltek, a mennyiben korrumpált papjaik előadták, hogy a spanyolok minden tettei istennek tetsző dolgok.

Midőn a spanyolok valamennyien megfulladtak s területünk ezen vadállatoktól megszabadittatott, akkor mi, — illetőleg elődeink, hozzáfogtak házaik helyreállításához, iskolák s templomok felállításához, de különös sulyt fektettek arra, hogy a papok az iskolákból kizárassanak s egyedül templomaik korlátai közé szorittassanak.

Ez által meleg s általános testvériességet létesittettünk az iskolákban, zavartalan boldogságot házainkban kényszertelen istent szeletet a templomban, melyet minden ember izlése szerint választani s változtatni képes, amint csak neki tetszik s mindezzel elértük az országban a nyugalmat s boldogságot.

A közelfekvő eredmények abban kulmináltak, hogy iskoláinkban semmi egyebet, mint a mi a praktikus életre s a tudományos kiképzésre szükséges nem tanitottak s éppen ezért sehol sem frequentálják oly előszeretettel a templomokat, mint nálunk.

Miért? Mert nálunk ama dolgok felől, melyek a sir határain tulterjednek, csak szük családi körben beszélnek s értekeznek, minélfogva a szülék nézetei gyermekeik szivébe vésődnek s azért is mennek nálunk ifjak, mint öregek egyaránt a templomba a melybe mintegy a szülék és traditiók iránti kegyelet hatalma által vonzatva érezik magukat.

Mi az az istentisztelet a papiasság terén ama valóban jámbor buzgósággal szemben, a melylyel a gyermeki kedély phantásiája szárnyain magát ama fényözönbe viteti, a hol drága elköltözöttei is vannak? Egy pap se képes nálunk zsaroló — hivatalt a menny számára fölállitani mert előttünk e szemtelen tolakodás nevetséges nek tünik föl. Megnyugtatva egy ily valóban jámbor gondolkozás-mód által, megvédve ama külső befolyásoktól melyek a leggonoszabb szenvedélyeket a vallás köpenye alatt fölszuditják, nyugalmas boldogságot élvezünk benn s életvidáman mozgunk kitelé Igy többszörüztük erőinket oly eszközök által, melyeket az istenfelő Spanyolország, a **keresztyén állam**, a mint magát (joggal?) nevezé, magától eltaszitott.

A zsidókat, kiket a spanyolok eltöztek s üldöztek, felebaráti szeretettel felfogadtuk s teljesen hasonló jogokkal ruháztuk föl.

Ime ez rövid körvonalaiban kanczellár ur, ama tényállás, melyből a mi emelkedésünk a szerencse s életkedvhez épugy kiismerhető, miként föltartózhatatlan hanyatlása a fanatikus, büszke, szenvedélyes Spanyolországnak, mint természetszerű következmény előálló."

„Ha ön országgyűlésünket meg fogja látogatni, akkor tudja meg, hogy én az ön mi előadásából egyet-mást hasznosan elsajátitottam, miért is igazán le vagyok önnek kötelezve."

E szavakkal bocsájtá el vendégét a kanczellár.

Egy nappal később tartotta a kanczellár ama fulminans beszédét, melyben minden vallási czivódást a legelszántabban elitélt, s bevonta ama antisemita lobogót, melyen jelszóként a „keresztyén állam" pompázott s kitüzte azt melyen a jelszó:

„Nemzetisegi összetartás."

A német kolonitákból a jezsuiták kizáratásának nem vallási okok szolgálnak alapul hanem ama körülmény, hogy a jezuiták a nemzeti érzületnek inkább ártanak, mintsem előmozditanák.

Milyen nyomoruságos tekinteret nyujtanak a mi antisemita Pygmaeusaink az antisemitizmus eme megteremtőjével szemben! Valóban szükségesebb volna számukra hogy föláldozva magán kedvteléseiket hazáju at szeressék, mint az államkanczellárnak, de ugy tetszik, mintha a gyűlölet érzete minden nemesebb érzést kiöltve volna belőlük.

Vallás-e az a mit ezen urak előmozditanak?

Bizonyára nem!

Hát politika?

Ez még sokkal kevésbé lehet, mert mint politikusok, csak felig nyitott szemekkel is meg kellene látniok az Éjszakon és Nyugaton összetorlódó népcsoportot, s be látniok, hogy az egyesült erőkre mily nagy szükségünk van, s hogy sokkal tanácsosabb volna egy 600,000 részből álló bástyát nem megvetni, oly részt, mely 40.0 átéven sokszor tudott alkalmat találni önmagát kipróbálni s a mely az előttünk fekvő viharár ellen nem csekely szolgálatot tenni képes lesz.

De mit használ mindez egy oly klikkel szemben, melynek sem a kormány valódi baklövései, sem a mi hazánk — az egyesült Németország mintarendszabályai, ha mindjárt oda kiáltják is nekik: kalap s kabátot viszik! semmit sem használnak. Ők a távolból csak a szétmálló, de nem az egyesitő eseményeket hallják és sajna! nem látnak tovább, mint az óra számjelzője, a melyre fogadtak. És ilyen „rövidlátók"-ra bizták a haza üdvét!

Justus J.

Lelkében vad vihar tombolt, mely ellentállhatatlanul sodorta magával.

Úgy érzé magában, mintha egy daemon üzné el onnan, a hol szivét tiporták össze, s keresni kellene irt, balzsamot a sebre ott, a hol a bosszú eszközei vannak.

Aëzon tudta: Zayabot féltékenyen őrizték. Azok szivében hasonló bosszuvágyat fog fölébreszteni annak tudata, hogy Zayabot egy tolvaj akarja elrabolni.

Mintegy eszmétől elkapatva rohant ki a teremből, s futott ész nélkül, vakon a mérre csak szenvedélyei terelték. Ő maga sem tudta hová?

Tüskés-bokor megvérezte lábát, galy letépte ruháit, a sövény megtépázta haját, megvérezte testét, a csalán megégeté arczát kezeit, de azért csak futott. Egy sötét folyosó elé ért, melynek mélyéből pokoli sötétség tátongott eléje.

Belévetette magát e sötétségbe, mintha csak áldáz dühének édes anyját fődözte volna föl. A sötétség valóban szülője a vad bosszúnak.

XI.

A jóslat.

Azab-bég elhatározta hatalmas urát ama terembe vezetni, melyben először beszélt vele Zayabról, hogy most onnan odavezesse hozzá, elkápráztassa csodabájától, s biztositsa maga számára a szomjazott diccséget, melyet a padisah szenvedélye rémen tartani volt.

De most nem egyedül indultak amaz utra. Fényes kiséret vonult nyomukban.

A bayadérek kara zengett kéjes dalokat, mintegy előre jelezve ama boldogságot, mely a padisah osztályrészévé lesz, ha egy éjt tölt Zayabbal.

A vig dalok s tiltott italok elkábiták a szultánt, mig Azab-bég lelket egy megmagyarázhatlan borús sejtelem tartá lenyügözve.

Egyszerre varatlan Imrulkais egy szomorú búcsúdalát kezdé a bayadérek kara énekelni, mely a szultán kedvencz éneke volt. Azab-bég e dal hallatára úgy érzé magát, mint a kit temetni visznek élve.

Ő akarta magával hitetni, hogy ez csak álma utóhatása, melytől erős akarattal szabadulnia kell.

— Eh messze tőlem borus sejtelem! mormogta önmagában, s magához ölelé kedvencz hölgyei egyikét. Énekeljetek! Azab-bég jókedvű akar lenni.

És harsogott a moaliakah . . .

„Pihenjetek, pihenjetek!...
Itt sirja kedvesemnek,
Kit, midőn szive megszakadt,
E domb alá temettenek!..."

„Pihenjetek, pihenjetek!...
Oh, hasztalan biztattok engem:
Ő meghala, s e földön — itt
Boldogságom nem lelhetem...

„Pihenjetek, pihenjetek!..
Ah, jól csik ha sir e két szem:
Hiába! — mert könyimmel én
E sirt föl nem éleszthetem..."

És e dal oly szivreható, oly szivrendiitő vala . . . . s Azab bég keble nem enyhült.

Amurát szemei is könybe lábbadtak, pedig ő a leg-szebb utra készült — egy éjt tölteni a tündéri szép húr mellett.

És már elérkeztek a végzetes bibortermig, hová a hölgyek nem követhetők őket, csak az eunuch világita előre...

Belépték — a fáklya oly kiserteties fényt vetett a bibornal bevont falakra . . . Utánok hangzott a bayadérek dala.

Azab-bég szétvonta a függönyöket.

— Ez a halál kapuja! szólta szultán, merően nézve a halálgépre

— Igaz válaszolt a bég — de innen a paradicsomba is mehetünk.

Azab-bég megborzadt. Nem ugyan-e szavakat mondá álmában is?

Alul zúgog a Peneus, mintha intené, óvná a szultánt, hogy ne menjen. Keskeny ablaknyilá-on bevilágit a hold

— Felség, te halvány vagy!

— Te halványabb vagy, fiam!

Azab-bég elgondolkozik ismét. E szavak is visszacsengtek fülébe.

A teremben láthatlanul egy rejtekajtó készült, mely most a bég ujjának egy titkos érintesére föltárul. Lépcsők mutatkoznak le a föld gyomrába, hát onnan hová? . . . Az eunuch előre megy a fáklyával, ők habozva követik

Azab-bég visszamenne, de a nagyravágyás ösztönzi lépteit; csak bátran!

Mi valót tartalmazhat az álom? s ha a jóslat hazug?

— Csak jer felség, szólt hangosan, mintegy önmagát biztatva, — e sötét folyosó a világosság honához vezet. Egy szent éjt nyertél tőlem; ez megdicsőít, megüdvözít . . . Hidd el el uram, egy csók Zayab ajkairól, s te megtisztulsz földi bűneidtől. Megláad hatalmas ur, az élet-, az uralomfény s hatalomvágy salakként fog lehámlani, ha Zayab forró ölelését érezed. Oh és nem fogod drágálni a bért.

A szultán mosolygott.

— Bölcsen beszéltél fiam! Zayab az én másodénem! — Holnap megyek, véres harcz vár reám, s a küzdelem ki tudja mily véget ér, de ha Zayab mellettem lesz a harczban, megifjulva küzdök, miként ifju koromban. Ő az én hősiességem, ő az én vitézségem. Ki merne ellenem szállni sikra? Zayab enyém leend. Ő érte mindenem adom.

Azab-bég komolyan bólintott fejével.

Eszébe jutott ujra az álom. Azt kérdé akkor: „felség, hol a fejed?"

Most is azt kérdhetné!

Jól messze haladtak már, midőn a fekete eunuch hirtelen megállt, összerázkódott, mint ha a halál angyala ölelte volna át.

— Édes fiam, szólt nyugodt hangon a szultán — ki jő amott?

— Hát ki jő?

totta a házat mikor a szél javában verte fel az utczákat. O maga a lángok láttára Cservenkára szökött, hol is sikerült már a rendőröknek őt elfogni. A vizsgálat még mindig folyik. E helyen nem mulasztham el a községi elöljáróságot valamint az illetékes szolgabiróságot is megrémi. Tudtommal egy miniszteri rendelet már évek előtt megtiltotta a terméseknek a faluba való behordását Mindazáltal Veprováczon az egyes udvarok telve vannak búza és zab kazalokkal ugy, hogy, még a legsekélyebb mérvű szélnek hányában is a tűznek nagyobb terjedelmet kell nyernie Egyrészt mert az udvarok igen telve vannak és igy a tűznek legjobb tápanyaga a szalma igen közel van egymáshoz, másrészt pedig az oltás ép a fenntemlitett okoknál igen meg van nehezitve Különben a behordást illetve nem csak Veprováczon történnek visszaélések hanem csaknem minden községben még meg van ez a rossz és ily esetekben mint látszik igen káros szokás, és talán idejen volna, ha illetékes helyen ez irányban szigorúbban intézkednének.

Halálozások. Szkenderovits Samu volt 48-as honvéd főhadnagy és Szabadka város közgyám mult hó 28 án hosszas szenvedés után életének 61. évében jobblétre szendesült. — Özv. Vojnits Jánosné szül. Vasas Erzsébet mult hó 24 én életének 79. évében elhunyt.

Zombori urak a minap az „Erdélyi közmivelódési egyesület" részére gyűjtött eszközöltek maguk között, melynek e következő eredménye lett: Buday József pü. tanácsos 1 frt. Szekula János kir. számtiszt 1 frt. Várady Gyula titkár 1 fr. Schmidt Béla becslőbiztos 1 frt. Sprodt Mátyás számt. 1 frt. Mráz Zsigmond pü. titkár 1 frt. Petrovay László pü. fogalmazó 1 frt. Szabó Ferencz számt. 1 frt. Londvay József pü. fogalmazó 1 frt. Császár Julián számt 1 frt. Ambrasits György adótiszt 1 frt Stvertetzky Ferencz 2 frt. Ivanits Kálmán 2 frt. Összesen 16 frt. Üdvözöljük e derek hazafiakat nemes gondolkozásukban.

Áthelyezés Nagy Tamás pü. fogalmazó saját kérelmére a löcsei kir. adofelügyelőséghez helyeztetett át.

Tiszaföldvár. Vasárnap éjjel ismét razziát tartott a rendőrség a kóborló Sárik ellen. A hűvösre kisértek közül hettőn reggel 11-őt a kórházba szállittatak gyógykezeles végett.

Nevmagyarosítás. Singer Sándor szabadkai illetőségű ugyanottani lakós saját, valamint Gizella nevü kiskoru leánya Szabó-ra változtatták vezetékneveiket.

Az ujvidéki rom. kath. plebánia javadalom elnyeréseert, a pályázati határidő lejártáig hatan pályáztak. Ezek a következők: Bátori János szabadkai s. lelkész, Hümpfner Alajos ujvidéki belvárosi — Kirschbaum Lajos ujvidéki sz. rókusi lelkész. Kleiner Lajos szeminariumi aligazgató, Pesznich József titeli — Szauter István obrováczi plebános urak.

Áthelyezés. Parcsetits Endre szabadkai belvárosi káplán, Bács-Monostorra helyeztetett át. — Blazek Lajos zentai hitelemző Bezdánba s. lelkésznek s helyébe Virág István bezdáni káplán hitelemzőnek kölcsönösen áthelyeztettek.

A világ első bajnoka. Szigeti Benedek Gyula szabadkai fögymn. tornatanár és országos hirű vivómester e tavasszal versenyt mérkőzésre hivta ki a világ összes kardforgató mestereit 1000 forint tiszteletdijért és „a világ első bajnoka" czimeért. A viadal határideje másodizben augusztus hó 1-ére tüzetett ki Mint értesülünk a kihivást eddigelé csak Hartl bécsi és a „Societa Lombarda athletika" vivómestere fogadta el és Tonini Polini Roberto Juanelli jelentkeztek.

Népgyülési mozgalom Szabadkán. Polónyi Géza országgyülési képviselő e napokban Szabadkán járt, hogy a város vezérférfiait az Edelsheim Gyulai Janszki-féle ügyben megtartandó népgyülés eszméjének megnyerje. A szabadkai „Népkör" ebből az inditványból kifolyólag meghivót bocsátott ki a város számos polgáraihoz egy vasárnap. aug 1-én a népgyülés megtartása ügyében való előértekezletre. Az értekezlet a népgyülés megtartását f. hó 8-ára tűzte ki.

Vettük a meghivót az apatini daláregyesület f. évi augusztus hó 15-én a „Schäfer" (Ertl)-féle vendéglő helyiségeiben rendezendő bucsú báljára. Kezdete este 8 órakor. Belépti dij személyenként 1 frt. Jegyek előre válthatók Thész & Ermel urak kereskedéseiben; az nap este pedig: a pénztárnál.

Hymen. A zsablyai jegyző Aranatzky Athanász eljegyezte Ivanits Sándor Szt-Tamási rendőrbiztos leányát Danicza k. a.-t.

Öngyilkossági kisérletet követett el Grufa Antonia Ujvidéki lakós állitólag szerelmi csalódás miatt. — Gyufa oldattal mérgezte meg magát s most élet és halál közt kinlódik. A szerencsétlen fiatal leány Életehez nem sok reményt kötnek

15 évi fegyházra itélte az ujvidéki kir. törvényszék **Samsál, szul. Lokits Katiczát**, ki az évi febr. 4-én férjet vadállati kegyetlenséggel gyilkolta meg. Attala megnevezett büntársát pedig Drakulity Sándort — bizonyitékok elegtelensége miatt felmentette s azonnal szabadlábra helyezte.

Palics hullámai között lelte sirját Tóth József sándori bognár mester ki családjával együtt Palicsra ment fürödni, fürdésközben azonban Tóth — daczára a vész-jelzónek — belesodortatván egy mely árokba, többé nem tudott kieviczkelni.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesités szerint f. évi augusztus 1-től kezdve Kis-Kőrös és Budapest között az 341. sz. gyors tehervonat személyszállitással fog közlekedni és mint ilyen, II. és III. osztalyu utasokat fog továbbitani. Ezen vonat, mely Budapest-Ferenczvárosban a 21. sz. vegyes vonathoz fog csatlakozni, indul Kis-Kőrösről éjjel 3 óra 46 perczkor és érkezik Budapest-személypályaudvarra d. e. 9 óra 30 perczkor.

A katonai szolgálat alól való ideiglenes felmentés tárgyában. Fejevári Géza br. honvédelmi miniszter körrendeletet bocsátott ki az összes hazai törvényhatóságokhoz hogy a közigazgatási bizottság és gazdasági szakemberek véleményének meghallgatásával tegyenek kellőleg indokolt javaslatot az iránt, vajjon tekintet nelkül a holdak számára – mennyi kataszteri tiszta jövedelem, illetőleg mely jövedelmü birtok képezhetné a törvényhatóság saját területén azt a legnagyobb mennyiségét, a mely mellett az ide vonatkozó törvény szellemének megtelelve, az ideiglenes felmentés vagy elbocsátás még kimondható, a melyen túl azonban azt megtagadni kellene, mert eddig az oly hadkötelesek felmentésénél, a kik családjuk eltartása czimen folyamodtak a szolgálat alul való felmentésért, nem lehetett pontosan megállapitani, hogy a földbirtokkal biró ily családok birtoka holdan kint számitva, képes-e az illető családot eltartani, mig azt az egyenlő elvek alapján kiszámitott kataszteri tiszta jövedelem után sokkal biztosabban lehet megállapitani.

Budavára visszafoglalásának emlékére készült monografiára érmekre a fővárosi törvényhatóság ünnepélyrendező bizottsága előfizetést nyit. A monografiát jeles tudósunk, dr. Károlyi Árpád irta a főváros megbizásából. A munka Budavár ostromát és dicsőséges visszafoglalását tárgyalja, még pedig a legszélesebb körü kutatások alapján. Nemcsak feldolgozásánál, hanem tárgyánál fogva is egyedül álló lesz irodalmunkban, mert eredeti munkánk az ostromról még egyáltalában nincs. A könyv már sajtó alatt van s nagy negyedrétben, fényesen kiállitva, 70 képpel, térképpel és műmelléklettel diszitve üz ünnepély napján szept. 2-án jelenik meg. Előfizetési ára 5 frt, bolti ára 7 frt lesz. A történelemkedvelő közönségnek melegen ajánljuk az ismert iró e nagyértékü müvet. Az emlékünnepély alkalmából emlékérmeket is készittet a főváros. Egy ezüst érem ára 16, egy bronczérme 5 frt. Ezek is előzetesen rendelhetők meg Az előfizetési pénzek Szabó Károly fővárosi jegyzőhöz Budepesten küldendők.

Értesités. Az eperjesi ág. evang. ker. Collegiumi jogakademián az 188⁶/₇ tanévre a beiratások f. é. szeptember 1-től, 8-ig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 9-én veszik kezdetüket. Jegyzet A fogakademiai hallgatók részesülhetnek a Collegium kebelében fennálló convictus és alumneum kedvezményeiben; az erre érdemesek igényt tarthatnak a Collegium által évenként kiosztatni szokott több és tekintélyes összegü ösztöndijakra; valamint a szegénysorsuak a jelentékeny alatkpével rendelkező „Jogász segélyegylet" támogatására számithatnak. Megjegyeztetik végül, miszerint úgy a jogakademiai ifjusági, mint a collegiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére áll and. Eperjes, 1886. julius havában. — Az eperjesi ág. ev. ker. collegiumi jogakademia igazgatósága.

Uj kilometermutatót tesznek közzé a m. kir. államvasutak a személyek, uti podgyász és kutyák, továbbá a gyors- és teheráruk szállitására vonatkozó dijszabásokhoz. Ezen kilometermutató érvényes a személyek, uti podgyász és kutyák forgalmára nézve pedig az annak idejében közzéteendő határidőtől kezdve.

Felhivás. Hazánk lelkes hölgyeihez! Az Országos Nőképző-Egylet vájasztmánya f. évi april hó 16-án tartott ülésében elhatározta, hogy az egylet a jótékonyság és nőnevelés ügye körül érdemeket szerzett lelkes magyar nők emlékezetét a késő utókor kegyeletének buzgó példaadásul megőrzi; s e czélból neveiket és kéziratikat összegyüjtvén azokat az egylet diszes tanintézetének ujonan épült részébe befalazjatja. Ezen hely kivülről márvány táblával fog megjeleltetni, hogy külsőleg is látható legyen ama hely, mely hivatva van századunk magasztos eszméit s humanistikus áldozatkészségét a történelem számára megörökiteni. Most, midőn az Orsz. Nőképző-Egylet tan- és nevelő-intézetét kibővitve, épitkezik — a választmány fentebbi határozata megvalósításának időpontja elérkezett Felkérem tehát t. czimedet e hazafias czél érdekében, hogy fél iv papiron becses kéziratát (bármely aphorismát, eredeti gondolatot vagy idézetet, esetleg arczképet, — a közművelődési és jótékonysági egyletek pedig alapszabályikat és működésükre vonatkozó évkönyveiket) két forint kegyes adomány bsatolása mellett az egylet pénztárnokához Gönczy Pálné, Kalvin tér 7. sz.) az 1887. évi május hó 1-éig beküldeni szíveskedjék. — Az igy befolyó összeg az épitkezés költségeire lesz forfitva. Budapesten, 1886 év május hó 16-án. Kiváló tisztelettel Veres Pálné szül. Beniczky Hermin, mint az orsz. nőképző-egylet elnöke.

18 forintért egy havi teljes ellátást illetve igen jó élelmezést, lakást és mosást kap egy gymn. tanuló egy zombori izr. családnál. A czim ezen lap nyomdájában megtudható.

Hah! Iszonyat. A furia, ki őrült rohammal közeledik, — tehát csakugyan való az álom? Mintha a boa constrictor ölelése fogná körül, ugy állt Azab-beg, arczából kikelve, — fogai vaczogtak, lábai remegtek.

A furia, a furia! kiáltott kétségbeesett hangon.

A szultán bámulva nézett maga elé. Mitől ijedt meg?

Egy sötét nőalak közeledik, a világosság csakhamar átsugározza aracát, már felismerhető vonásairól ha ugyan ismerős. De nem az. Azab-bég sohasem látta

Ez nem földi jelenség . . . ez pokoli játék.

De a szultán nem ijed meg. O bátor, miként a puszták királya, az oroszlány. Aztán fölteszi, hogy Zayab maga is jöhet.

De nem! Az nem Zayab. Az valóban furia.

Egy megdühödt nő volt az: Aëzon.

A bosszúvágy valóban eltorzitá vonásait, valóban furia volt

A nyitott folyosón futva, megpillantá a távolban a fáklya gyér világát, s im, mintha az ég is segélyére lenne két tényes férfialak, bizonnyal köztük Azab-bég – közeledik, s — oh bosszú! most hát érvényre jutsz.

— Ki vagy?! dörgé érczes hangjával a szultán, s éles szemeivel méregeté.

(Vége köv.)

Irodalom.

Ráth Mór kiadása.

Müller Miksa. Felolvasások a nyelvtudományról. 2-ik kiadás. A m. t. akad megbizásából fordítva. Füzve 1 frt 40 kr. Angol kötésben 2 frt 20 kr.

Petőfi Sándor. A hóhér kötele. James. Robin Hood. A Kisfaludy-társaság megbizásából forditotta Petőfi Sándor. E két regény 1 kötetben. 2-ik kiadás. Füzve 1 frt 60 kr. Angol kötésben 2 frt 40 kr. Diszkötésben 2 frt 80 kr.

II-ik Rákóczi Ferencz fejedelem: Emlékiratai a magyarországi háborúról 1703-tól végig. 5-ik, Thaly Kálmán által ismét javitott, s jegyzetekkel, Rákóczi végrendeletével és a bujdosók sirfeliratával bővitett jutányos kiadás. Füzve 1 frt 20 kr. Angol kötésben 2 frt.

Salamon Ferencz. Történelmi tanulmányok. Füzve 1 frt 60 kr. Angol kötésben 2 frt 40 kr.

Tartalom: A reformatió történetéhez Magyarországon Az 1741-iki koronázó országgyülés. Magyarország végpusztulása. A megye Megyei és városi levéltárak. Kecskemét város történetéből. Zrinyi Miklós hat levele Zrinyi Miklós ifjusága. Magyarország térképe a török hódítás korában Bethlen Gábor udvara Báthori Gábor erdélyi fejedelem története. A velenczei követek Magyarországról. Tököly naplója. Rendi országgyüléseink jellemének.

Scott Walter. Lucia, a Lammermoori menyasszony. Történeti regény. Angolból forditotta Palóczy Lajos. Füzve 1 frt 60 kr. Angol kötésben 2 frt 40 kr.

Shakspere minden munkái. Ford. Arany J., Petőfi, Vörösmarty, Lévai, Száz K., Greguss, Arany L., Rákosi, Ács, Lőrinczi, Győry V., Szigligeti., Fejes J.

Második jutányosabb kiadás, 19 kötet. Egyszerre véve füzve 16 frt. Hat pompás díszkötésben aranymetszettel és Shakspere arczkép vignettejével 23 frt. Ugyanily kötésben arany metszés nélkül 21 frt. Hét díszkötésben Greguss „Shakspere pályája" czimü kötettel 27 frt. Minden kötet külön 80 kr.

Vettük a következő felhivást előfizetésre. Sok oldalról jövő felszólitás által bátorítva elhatároztam szegre költeményeim gyüjteményével a nyilvánosság elé lepni. Ámbár tudom, hogy a kiadandó költemények mily távol vannak az alaki és tartalmi tökélytől: de biztam abban, hogy a müértő biráló előtt mentségemül szolgáland az, hogy soha le nem irtam oly sort, melyet igazán át nem éroztem volna. Segéd sohasem vezette tollamat, a mit nyujtok, azt őszinteség sugalta. S ha az őszinte sorok rokon érzelmekre hangolják az olvasó kedélyét, elértem czélomat: éreztettem mással azt, mit magam éreztem! Ujvidék, 1886. julius 15-én. Vojtkó Pál. A gyüjtemény mintegy 30 költ menyt tartalmaz, s 50 oldalra terjedő szerény füzetecske lesz Megjelenik f. é. aug. 15-án; előfizetési ára: 80 kr. A tisztelt gyüjtők és előfizetők kéretnek, miszerint a gyüjtő iveket, illetve előfizetéseket f. é. julius 25-éig Tek. Herger Ágaston ur könyvkereskedésébe nyujtsák be, hogy a nyomtatandó példányok számát könnyebben meglehessen határozni. Videki megrendelések ugyanazon határidőre „Vojtkó Pál, Ujvidék (pósta u. 1135. sz.)" cz a. kéretnek.

NOVELLATAR

Az üdvhozó.

(Németből Sisyphus.)

Hubmajer Hilarius cellista volt az udvari operánál. Kicsiny, vézna emberke volt, vékony és rövid végtagokkal, s hátán olyféle jelenséggel, melyet prózában púpnak szoktak titulálni; s ámbár ki van mondva, hogy: „Nincs kopasz fej, hanem: magas homlok, széles választék“, azért ezen magas homlok és széles választék mi Hilariusunknak még sem volt a legfőbb dísze! — Ha azonban a kis mozgékony emberke szép kék szeme — párjába néztünk, s a csendes mosolyt láttuk ajkán lebegni, — mindent elfeledtünk; s ha még hozzá kalapja fejére volt, és szembe néztünk vele, nem volt legkevésbésem kellemetlen látvány.

* * *

Az operához uj primadonna lett szerződtetve, s első felléptével óriási senzáció keltett. — Ifju, karcsú barna leány volt, s hangja a túlfokozott követelményeket is messze túlszárnyalta.

Hilariusunk rendes helyén ült, s csellóját tűzzel kezelte. A második felvonásban véletlenül feltekintett a szinpadra, s bámulva látta, hogy az igéző szépségű primadonna folyton rajta legelteti bájos tekintetét.

Az egész előadás alatt a szinpadra nézett Hubmajer Hilarius, s a primadonna viszont mindig Hilariusra nézett.

És igy folyt az minden előadáson, s Hilarius ennek okát sehogy sem tudta megmagyarázni magának, pedig ez nagyon egyszerü dolog volt. — A primadonna, mint igen fiatal szinésznő, a próbák alkalmával mindig bizonyos pontra szegzé tekintetét; s e szokását a szinpadon is megtartotta. Igy szerepét mindig kitünően tudta, s a közönség egy cseppet sem zavarta. — Ugyszólván észre sem vette.

Midőn az udvari operához lett szerződtetve, szokásához hiven, szintén mindig egy pontra nézett, még pedig a zenekar egy pontjára, ugyanarra az ülésre, melyen Hilariusunk trónolt.

A kis cellista persze azt, hogy a primadonna folyton őt részesíteti büvös pillantásaiban, melyeket bárki is megirigyelt, egészen másra magyarázta, s lassan-lassan megérlelődött benne az eszme, hogy a primadonna érdeklődik iránta! — (?) —

Rövid idő alatt a kis Hilarius annyira ment képzelődésében, hogy ha előadás után hazatért, fél — sőt egész éjjeleken át nem tudott aludni; csze mindig a primadonnán járt, és ezer meg ezer kérdést vetett fel magának, találgatván az érdeklődés okát.

„Hátha tulán — — ?“ mondá sokszor magában tünödve, de a mondatot befejezni nem merte.

A nagy töprengések között a kis cellista elhatározta, hogy — irni fog a primadonnának!

Reggel nekiült az irásnak, s irt tőle telhető orthó — és caligraphiával — de sehogy sem tudta a levelet ugy összehozni, a mint ő akarta.

Teleirt egy fél lapot, — eltépte. Ujra teleirta, — ujra eltépte; s ez igy folytatódott délutáni 3 óráig.

Három órakor a kis cellista diadalmasan ugrott fel az asztaltól, s végigjárta hosszú léptekkel a kis szobát, mialatt homlokáról a gyöngyező verítéket törülgette. Még egyszer elolvasta a hosszú vajudás után szülött levelet, azután gondosan összehajtogatta, boritékba tette, megczimezte s mint valami nagyon becses és törékeny tárgyat, borzasztó gonddal dugta zsebébe.

Midőn már teljesen utra készen volt, fogta botját s gyors léptekkel ment végig az utczán. Az utcza végén rágyujtott egy valódi 2 krosra, és büszkén ült fel a közuti vaspályára, mely őt egy távoli külvárosba vitte. Itt leszállt Hilarius, s egy postai levélszedő szekrényt keresett, — a mit nemsokára meg is talált.

(Vége köv.)

Nyilttér.*)

Más kárán tanul az okos.

Felebaráti szeretetem parancsolja az olvasó- és főleg a terminyeit eladni szándékozó gazdaközönségnek tudomására hozni, hogy **Omelka János ur (?)** (Omelka J(rma) czég), **kulai lakosnak készpénzfizetés nélkül gabonat v. bármit is el ne adjanak,** és ha már valamit szállitási kötelezettséggel el is adnak, óva figyelmeztetem őket, hogy **a szerződést meg ne kössék vele,** mert igen könnyen úgy járhatnak, mint én, a ki már egy év óta nála levő követelésemet a legszorgosabb utánjárás mellett sem vagyok képes megkapni!

Tisztelettel

Kulán, 1886. aug. 1-én.

Schmidt Mór,
gazdasági gépügynök.

Tekintetes szerkesztő úr!

Felkérem t. szerkesztő urat, sziveskedjek ezen pár soraimnak becses lapja hasábjain tért adni.

Még 1885. évfolyamán Gerster Bélával — a Ferencz-csatorna műmalmi vállalat főmérnökével, — szerződésileg oly megállapodásra jöttem, hogy azon gabonamennyiséget, a melyet én a fent emlitett év csépelési idején gépemmel keresek, a malomtársaságnak leszek köteles szállittatni, mely ügyletre Gerster Béla ur, Omelka J. kulai czég, illetve a malomtársaság liszt elárusító üzlet vezetőjétől a szerződést és hatszáz o. é. forintot előlegül küldött. Én kötelezettségemnek eleget téve, az összes gabonarészt 858 frt 55 kr. értékben Gerster Béla főmérnök ur meghagyása folytán a m szállittattam, a mit nyugtákkal is igazolhatok.

Minthogy 600 frt előleget kaptam, az átszolgáltatott gabonamennyiség pedig 858 frt 54 krt. teszen ki, ugy még 258 frt 54 kr. kapni valóm volna Gerster Béla urtól, mint a Ferencz-csatorna műmalmi vállalat vezetőjétől, mint a ki velem a szerződést megkötötte: annálfogva midőn Gerster Béla urat jogos követelésem megfizetésére szóbelileg felszólitottam, oda nyilatkozott, hogy Omelka J. kulai czéget, mint a malomtársaság egyik liszt elárusitóját nevezte meg, mint a ki követelésem kifizetendi. Én kijelentve azt, hogy nevezett czeggel semmi összeköttetésem nincs, de különösen annak üzletvezetőjével, mint olyan egyénnel, a ki becsületem megrontására törekedett és törekszik sem irásban, sem szóval nem érintkezem a hátralévő 258 frt 55 kr jogos követelésemet tőle, mint a ki a szerződést illárta követelem: a mit ő — habár utolsó level által is fel zőltottam — még mai napig sem teljesitett, a minél fogva kényelen vagyok ezuttal Gerster Béla urat mint a Ferencz csatorna műmalmi vállalat vezetőjét felhivni, hogy nyilatkozzék: valjon meg akarja-e az általam a malomtársaságnak szállitott gabonamennyiségért járó és még hátralévő 258 frt 55 krt. fizetni vagy nem?

Kénytelen volnék különben a közönséget arra figyelmeztetni hogy óvakodjanak a Ferencz-csatorna műmalmi vállalat vezetőjével a gabona szállitásra vonatkozó bármi néven nevezendő ügyletet megkötni — kivéve a készpénzfizetést, — nehogy úgy járjanak, mint jó magam, — hogy mikor a gabonámat már beszálittattam, a még hátralevő pénzemet visszatartja, és ha követelem, olyan egyénhez utasit, a kivel semmi elszámolni valóm nincs, a kinek — még neve — sincs; csak azért, hogy pénzemet tovább kezei közt tarthassa — és ezáltal az illetők kénytelenittessenek vagy perlekedni, vagy ha ezt nem teszik, akkor annak legyenek kitéve, hogy pénzöket „n kad vise“ kapják meg; a mi a főmérnök úr ezen irányomban tanúsitott eljárásából világosan kitűnik.

Kula, 1886. aug. 2-án.

Schmidt Mór.

*) E rovat alatt közöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Szines selyem Faille Française, Surah, Satin merveilleux, atlasz, damaszt, ripsz és tafeta 1 frt 35 kr per meter egész 7 frt 45 krig szétküld egyes vég- s darabokban vámmentesen házba a Henneberg G selyemgyár-depot (cs. és kir. udvari szállito) Zürich. Minta fordulattal. Levelek 10 kr. portóra kerülnek. 17—6

Vasuti menetrend.

— 1886. évi junius hó 1-től. —

Szegedtől Szabadkáig.

Állomás		A vonat megnevezése szemv.	szemv.	vegy. v.	szemv
Szegedről	indul	2 55*	8.10	10.54	7.15*
Horgos	„	4.35*	8.43	11.41	7.43*
Palics	„	5.01*	9.14	12.18	8.10*
Szabadka	érkez.	5.20*	9.28	12.35	8.22*

Szabadkától Szegedig.

Állomás		szemv.	vegy. v	szemv	szemv.
Szabadka	indul	6.25	2.42	6.55*	11.01*
Palics	„	6.42	3.01	7.11*	11.18*
Horgos	„	7.14	3.44	7.42*	11.54*
Szeged	érkez.	7.45	4.20	8.11*	12.25*

Szabadkától Eszékig.

Állomás		vegy. v	szemv.	szemv.
Szabadka	indul	6.00	1.55	8.47*
Bajmok	„	7.01	2.40	9.44*
Nemes-Militics	„	7.43	3.10	10.23*
Zombor	„	8.13	3.32	11.01*
Szt.-Iván	„	8.42	3.53	11.29*
Szónta	„	9.01	4.08	11.47*
Gombos	érkez.	9.16	4.20	12.02*
Erdőd	indul	11.06	5.12	1.14*
Dálya	„	11.51	5.26	1.50*
Dráva-Szarvas	„	12.12	5.43	2.11*
Eszék	érkez.	12.43	6.06*	4.07*

Eszéktől Szabadkáig.

Állomás		szemv.	vegy. v.	szemv.
Eszékről	indul	8.20	3.33	12.03*
Dráva-Szarvas	„	8.40	4.05	12.40*
Dálya	„	9.10	4.45	1.30*
Erdődre	érkez.	9.26	5.00	1.44*
Gombosról	indul	10.16	6.36*	2.44*
Szónta	„	10.31	6.56*	3.01*
Szt.-Iván	„	10.46	7.17*	3.17*
Zombor	„	11.14	8.18*	3.52*
Militics	„	11.30	8.41*	4.10*
Bajmok	„	12.07	9.35*	4.52*
Szabadka	érkez.	12.49	10.26*	5.41*

Zomborból Budapestig.

Állomás		szemv.	vegy. v.	sz. egyv
Zombor	indul	11.14	8.13*	3.52*
Szabadka	érke.	12.49	10.26*	5.41*
Szabadka	indul	2.15	10.50*	9.53
Kis-Körös	„	4.14	1.31*	11.17
Budapest	érkez.	7.30*	5.50*	1.40

Budapestről Zomborig.

Állomás		szemv.	gy. v.	szv.	vegy. v.
Budapestről	indul	8.00	2.30		9.15*
Kis-Körös	„	11.23	4.52		2.32*
Szabadka	érkez.	1.03	6.06*		5.13*
Szabadka	indul	1.55	8.47*		6.00
Zombor	érkez.	3.32	11.01*		8.13

Zomborból Zimonyig.

Állomás		expr. v	szemv.	gyorsv	vegy. v.
Zombor	indul		11.14		3.52*
Szabadka	érkez.		12.49		5.41*
Szabadka	indul	9.39	1.33	6.18*	6.11
Csantavér	„		1.59		6.54
Topolya	„		2.23	6.52*	7.31
Kis-Hegyes-Feketeh.	„		2.47	7.11*	8.07
Verbasz-Kula	„		3.08	7.25*	8.41
Ó-Kéér	„			3.27	7.41*	9.10
Kiszács	„			3.45		9.39
Újvidék	„		11.29	4.16	8.18*	10.38
Péterварad	indul	Kislokoly minden pontukon		4.32	8.27*	10.59
Karlócza	„			4.43	8.36*	11.17
Becska	„			5.10		12.10
India	érkez.			5.25	9.08*	12.34
India	indul			5.30	9.11*	12.44
Ó-Pazua	„			5.43		1.05
Uj-Pazua	„			5.56		1.26
Batajnicza	„			6.07*		1.44
Zimony	érk. v.		12.57	6.28*	9.53*	2.20

Zimonyból Zomborig.

Állomás			expr. v	gyorsv	szemv.	vegy. v
Zimony	indul		2.48*	6.03	8.22	1.05
Batajnicza	„	Kislokoly minden szemben			8.44	1.43
Uj-Pazua	„				8.55	2.03
Ó-Pazua	„				9.08	2.26
India	érkez.			6.45	9.20	2.48
India	indul			6.48	9.23	3.00
Becska	„				9.43	3.30
Karlócza	„			7.19	10.10	4.15
Péterварad	„			7.28	10.21	4.37
Újvidék	„		4.23*	7.45	10.44	5.35
Kiszács	„				11.09	6.11*
Ó-Kéér	„			8.16	11.29	6.44*
Verbász-Kula	„			8.32	11.55	7.26*
Kis-Hegyes-Feketeh.	„			8.46	12.15	7.56*
Topolya	„			9.05	12.44	8.43*
Csantavér	„				1.05	9.17*
Szabadka	érkez.		6.08	9.38	1.32	10.00*
Szabadka	indul				1.55	
Zombor	érkez.				3.32	

Szabadkáról Bajaig.

Állomás		vegy. v.	szemv
Budapestről	indul	9.15*	8.00
Szegedről	„	3.55*	10.54
Eszékről	„	12.03	8.20
Szabadka (vend.)	„	6.40	2.37
Csikeria	„	7.17	3.08
B.-Almás	„	7.52	3.40
Bikity-Borsód	„	8.28	4.11
Baja	érkezik	9.10	4.47

Bajáról Szabadkáig.

Állomás		szemv	vegy. v.
Baja	indul	10.13	7.14
Bikity-Borsód	„	10.51	7.59*
B.-Almás	„	11.31	8.46*
Csikeria	„	11.55	9.15*
Szabadka (vend.)	érkez.	12.25	9.50*
Budapestre	„	7.30*	5.50*
Szegedre	„	4.20	12.25*
Eszékre	„	6.06*	

A *-gal jelzett számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli időt jelentik.

A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

HÁZIKURÁK kitünő sikerrel v. gezhe. MATTONI-féle vasláp-kivonataival vér zegenységnél, sápkórnál, általános gyengeségnél, gyermek betegségeknél és kimerülő betegségeknél.

Vasláplúg, vaslápsó megrendelhetők: MATTONI HENRIKNÉL, Franzensbadban. MATTONI és WILLENÉL, Budapesten.

A legjobb 36—21 cigaretta-papír a valódi LE HOUBLON franczia gyártmány. Cavley és Henry-töl Párisban. Utánzásoktól mindenki óvatik.

Ezen papirt dr. Pohl J. J., dr. Ludwig H., dr. Lippmann R. urak vegyészet tanárai a bécsi egyetemen, legmelegebben ajánlják, és pedig kitünő minőségénél és abszolut tisztaságánál fogva, és mivel semmiféle oly anyaggal nincs vegyitve, mely az egészségre kártékonyan hatna.

LE HOUBLON 500 Ármany MÉDAILLE HOUBLON Cavley & Henry

PARIS

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos: Dr. MOLNÁR GYULA.

Ny. Muzsik és Partlicsnál Zomborban.